



Islam

podstata náboženstva

Abdulwāhab Al-Sbenaty

Islam

podstata náboženstva

Prvé vydanie 2019

Autor: JUDr. Abdulwahab Al-Sbenaty

©Abdulwahab Al-Sbenaty

www.koran.sk

ISBN: 978-80-570-0693-0

V predkladanej publikácii sa pokúšam čitateľom ponúknuť islamské náboženstvo cez jeho základné zásady, bez toho, aby som uvádzal zložitejšie nábožensko-právne stanoviská neskorších učencov, ale hlavne ďaleko od politických vplyvov, ktoré boli neskôr do náboženstva vnesené.

Budem pritom vychádzať hlavne zo základného prameňa islamského náboženstva – Koránu.

Zámerom tejto publikácie je, aby čitateľ poňal islamské náboženstvo vcelku. Ponúka ucelený pohľad na jeho základné zásady, ktoré tvoria jeho jadro a podstatu. Preto nebola publikácia rozdelená na kapitoly alebo inak členená, ako je to zvykom pri mojich ostatných publikáciách. Jednotlivé zásady boli vysvetlené a na konci výkladu každej z nich je samotná zásada zvýraznená.

Publikácia je určená hlavne ľuďom, ktorí sa chcú oboznámiť s islamským náboženstvom bez toho, aby museli siahať po rozsiahlych a rozvetvených výkladoch. Ide o nenáročný spôsob, ako islamské náboženstvom pochopiť.

Dúfam, že tento nový spôsob prezentácie dokáže čitateľovi ponúknuť jednoduchým spôsobom ucelený pohľad na islamské náboženstvo.

Základnou a nosnou myšlienkou islamského náboženstva je existencia jedného jediného stvoriteľa (Boha), ktorý stvoril všetko okolo nás. Je ojedinelý stvoriteľ, ktorého vlastnosti sú absolútne v ľudskom ponímaní. Spoznávame Ho prostredníctvom jeho mien, ktoré znázorňujú vlastnosti ľuďmi vnímateľné. Boh je ten v moci ktorého je milosť (má moc milosť absolútne a neobmedzene udeľovať). Boh je milostivý, to znamená, že nielenže má absolútnu moc milosť udeľovať, ale On ju aj udeľuje. Boh je stvoriteľom všetkého existujúceho. Boh dáva život a určuje smrť a iné vlastnosti. Prostredníctvom týchto vlastností, ktoré sú v Koráne uvedené nám Boh približuje, ako si Ho máme predstavovať. Každá Božia vlastnosť predstavuje absolútnu podobu takejto vlastnosti v ľudskom ponímaní. To znamená, že ak napr. hovoríme, že Boh je milostivý, predstavuje Božia milosť milosť v jej absolútnej podobe.

ISLAM – Existuje len jeden jediný stvoriteľ, jeden jediný Boh

ISLAM – Boh opísal sám Seba prostredníctvom vlastností obsiahnutých v Koráne

Islamské náboženstvo spája **duchovnú a svetskú oblasť života** človeka do jedného harmonického celku. Boh stvoril človeka, aby človek žil svoj život. Svoj život by ale mal využiť naplno a čo najlepším možným spôsobom. Má sa vyhnúť situáciám, ktoré by tento život znepríjemnili a súčasne sa snažiť o všetko to, čo by tento život obohacovalo a zlepšovalo. Preto Boh dal človeku dva výstražné systémy, ktoré ho majú upozorniť, že mu niečo môže hroziť alebo mu uškodiť.

Podobne ako tomu je pri delení na duchovnú a svetskú sféru, sú aj tie výstrahy (upozornenia) rozdelené na fyzické a duchovno-spoločenské výstrahy.

Fyzické výstrahy sa prejavujú v tom, že Boh človeku dal bolesť, systém, ktorý ho upozorní na to, že niečo nie je v poriadku alebo že mu niečo môže ublížiť.

Duchovno-spoločenské výstrahy spočívajú v zákaze určitých spoločenských správanií, ktoré by mohli jednotlivcovi alebo spoločnosti prívodiť škodu.

ISLAM – Spája duchovnú a svetskú sféru života v harmonický celok

ISLAM – Boh chráni ľudí pred zlom fyzickými a spoločenskými výstrahami

Životu ako takému stanovil Boh určité pravidlá a zásady na základe ktorých má fungovať. Tieto pravidlá a zásady určujú chod všetkého. Od tej najmenšej čiastočky hmoty, ktorú sme schopní v súčasnosti rozpoznať, do tých najväčších objektov alebo nám skrytých vecí.

Zásady Bohom dané riadia náš každodenný život. Niektoré z nich, ktoré sú uvedené v Koráne nám určujú spôsob nazerania na tento náš terajší svet a spôsob, akým sa máme uberať, aby sme neutrpeľi stratu alebo škodu.

Medzi najzákladnejšie zásady, ktoré hýbu celým naším vesmírom je zásada spravodlivosti. Tá je okrem iného aj zásadou spájajúcou duchovný život človeka s jeho svetským životom. Zásada spravodlivosti v najširšom ponímaní určuje, že všetko čo je stvorené má svoj určitý život, svoje smerovanie a spôsob, akým má existovať a fungovať. V živote človeka predstavuje táto zásada okrem iného aj harmóniu duchovného a

svetského života. Porušenie tejto zásady znamená, že niečo nefunguje správne alebo správne nebude fungovať.

ISLAM – Vopred dané zásady a pravidlá riadia život od počiatku

ISLAM – Boh stanovil zásady, ktorými sa riadi náš život i všetko okolo nás

Porušenie zásady spravodlivosti sa prejavuje aj ako krivda. Krivda je okrem iného stav, keď niekto alebo niečo koná v rozpore s tým, ako má a ako bolo Stvoriteľom určené. Človek sa tak napríklad môže dopúšťať krivdy sám voči seba v každom možnom ohľade. Krivdí sám sebe, keď si nedopraje dostatok spánku. Krivdí sám sebe, keď konzumuje nezdravú potravu. Krivdí sám sebe, keď sa nevzdeláva. Ale krivdí sám sebe aj vtedy, keď odmieta uznať existenciu Boha, pretože sám seba uvrhne medzi ľudí, ktorí sa veľkej nespravodlivosti dopúšťajú.

Ako sme uviedli jedna z najväčších foriem krivd (ktoré predstavujú porušenie spravodlivosti), ktorých sa človek môže dopustiť je krivda človeka samého voči seba. Tá sa prejavuje porušovaním základných zásad, ktoré Boh určil. Prečo hovoríme, že človek krivdí sám sebe, keď porušuje základné zásady? Pretože tieto zásady určujú, ako má všetko fungovať správnym spôsobom, sú vopred dané, ich porušovaním sa človek odkláňa od toho, čo bolo dané, čím spôsobuje krivdu. Napr. je dané, že keď človek bude odmietať jesť zomrie. Život je pritom dar, ktorý si treba vážiť a chrániť ho dovtedy, kým sa nenaplní Bohom daná základná zásada určujúca smrť v terajšom živote. Zásada je daná, odchýlka od nej znamená krivdu a nespravodlivosť. Ak človek niečo ukradne, vezme si niečo, čo mu nepatrí, dopúšťa sa krivdy a nespravodlivosti voči niekomu. Na vrchole toho všetkého stojí ale krivda človeka

samého voči sebe. Táto krivda sa prejavuje tým, že človek porušuje Bohom dané základné zásady a pravidlá. Za to, že ich človek porušuje sa uplatní základná zásada, ktorá hovorí, že v dôsledku týchto porušení skončí takýto človek v pekle. Peklo je pritom miesto, kde končia ľudia, ktorí porušujú Bohom dané zásady, pretože v dôsledku týchto porušení nemôžu pokračovať v živote medzi ostatnými ľuďmi, ktorí ich neporušujú. Tí, ktorí tieto zásady porušujú budú ďalej žiť s tými, ktorí ich tiež porušovali a vyvolávali všetku nespravodlivosť, ktorá z toho plynula.

ISLAM – Zásada spravodlivosti je spojovacia zásada duchovného a svetského života

ISLAM – Spravodlivosť znamená neporušovať Bohom stanovené základné zásady

Duchovný život človeka sa sústreďuje okolo oddanosti človeka Bohu. Oddanosť Bohu a odovzdanie sa človeka tomu, čo Boh určil, sú podstatou slova Islam, t. j. úplné odovzdanie sa človeka tomu, čo Boh určil. V skutočnosti je človeku ponechaná len malá miera rozhodovania a samostatného určovania smerovania, pretože človek, podobne ako všetko, čo okolo nás existuje je riadený zásadami a pravidlami, ktoré Boh tomu určil; a na tie človek nemá dosah. Treba si totiž uvedomiť podstatnú skutočnosť, že akokoľvek by sa človeku zdalo, že vynášiel niečo nové, objavil niečo nové a pod., stále sa môže pohybovať len v medziach zásad a pravidiel, ktoré sú vopred dané. Ak by sa od jednej zásady alebo pravidla odchyľil, vždy sa dostane k výsledku, ktorý je vopred určený, ako následok takejto odchýlky.

Človek bol Bohom stvorený na určitý konkrétny účel. Aby Boha uctieval a žil v súlade s tým, čo Boh určil v kontexte všetkého ostatného, čo je stvorené. Boh nám v Koráne zoslal

správu o stvorení anjelov, žinnov a ľudí. Všetkým bola daná určitá možnosť výberu a myslenia. Anjeli sú stvorenia, ktoré sú dobrovoľne Bohu vždy oddané. Z informácii obsiahnutých v Koráne o žinnoch možno vydedukovať, že žinnovia boli tak isto všetci Bohu oddaní do momentu stvorenia človeka – Adama. Každé z týchto stvorení bolo stvorené z iného základného materiálu. Z Koránu sa dozvedáme, že žinnovia boli stvorení z materiálu z ohňa, ľudia z materiálu zo zeme. Základom človeka je jeho duša. O duši človeka veľa toho nevieme, ale je to základná zložka človeka, ktorá zotráva (z tohto života sa prenáša smrťou do ďalšieho života, nevracia sa späť žiadnou formou reinkarnácie alebo niečoho podobného). Telo človeka bolo formované tak, že pôvodne bolo stvorené zo zeme – z hliny. Potom bola daná človeku zložka životnej sily, ktorá dodáva človeku životnú energiu a umožňuje duši ostať spojená s telom. Len spojením a silou týchto troch zložiek, existuje človek v tomto živote. Oslabenie ktorejkoľvek zložky môže znamenať rozpojenie týchto zložiek, smrť človeka v tomto terajšom živote a presun duše do ďalšieho života.

ISLAM - Duchovný život človeka sa sústreďuje kolo oddanosti človeka Bohu

ISLAM – Človek má len malý priestor rozhodovania, ale o to podstatnejší

ISLAM - Človek bol Bohom stvorený na určitý konkrétny účel, aby Boha uctieval a žil v súlade s tým, čo Boh určil

Prečo bol ale život človeka rozdelený na dve fázy - život terajší a život budúci? Odpoveď nachádzame v Koráne pri opise situácie, ktorá nastala po stvorení Adama. Ako sme už uviedli, všetky tri stvorenia, anjeli, žinnovia a ľudia dostali určitú slobodu myslenia a výberu. Stvorenie Adama bola

okrem iného aj určitá skúška pre Anjelov a žinnov, ako z vlastnej vôle budú rešpektovať to, čo im Boh uložil. Boh im prikázal jednoduchú vec. Skloniť sa pred Adamom. Anjeli tak urobili. Iblís, ktorý patrila medzi žinnov, sa ale skloniť odmietol. Odmietol to nie z dôvodu odmietnutia Božieho príkazu, ale z povýšenosti, že by sa mal skloniť pred niekým, koho považoval za menej cenného. V konečnom dôsledku ale Iblís porušil príkaz daný Bohom. Boh mu preto oznámil, že nie je hoden naďalej ostať v spoločnosti tých, ktorí o tom čo Boh rozhodol, nepochybovali. Adam, ako prvý človek, bol Bohom umiestnený na pekné a pohodlné miesto, kde mal žiť - do rajskej záhrady. Boh podrobil všetkých skúške toho, či budú aj naďalej plniť to, prečo boli stvorení, t. j. či sa budú aj naďalej držať bezvýhradnej oddanosti Bohu. Podrobil tomu anjelov a podrobil tomu žinnov. Skúškou pre nich bol práve Adam. Ale aj Adam dostal určitú slobodu výberu. Rad prišiel preto na Adama, aby aj on dokázal samému sebe a ostatným, že nezapochybuje o akomkoľvek Božom rozhodnutí. V Raji bol strom a Boh Adamovi a jeho družke, ktorú mu stvoril, prikázal, aby sa tomuto stromu vyhýbali. Okrem toho mohli robiť, čo chceli. Iblísa Boh zatiaľ nechal tam. Iblís ale skúšal, ako odplatiť Adamovi potupu, ktorú kvôli nemu utrpel. Navádzal Adama a jeho družku na to, aby porušili príkaz Boží. Adam a jeho družka nakoniec podľahli Iblísovmu ľstivému našepkávaniu a nabádaniu a porušili Boží príkaz. Hneď na to zistili, čo vykonali a oľutovali to, ale už bolo neskoro. Nešlo tu len o porušenie príkazu alebo o dotknutie sa zakázaného stromu Adamom a jeho družkou, ako to zvykne byť prezentované. Išlo tu predovšetkým o to, že Adam a jeho družka zapochybovali o tom, že Boh pre nich vybral to najlepšie, čo môže existovať. Išlo o to, že nedozreli na to, aby si uvedomili, že voľnosť a možnosť výberu, ktorá im bola daná, im bola daná, aby ju využívali v súlade so zásadami a pravidlami, ktoré Boh určil. Iblís (na Zemi už známy aj ako

Satan) so svojim potomstvom a Adam so svojou družkou (a potomstvom, ktoré potom z nich vzišlo) boli dočasne poslaní na iné miesto, do terajšieho života, aby skúsili, ako bude vyzerat' ich život, keď budú o ňom čiastočne sami rozhodovat' a aby dozrel z ich radov (radov ich potomstva) ten, kto má dozriet' a ostal bez pochyb o Bohu ten, kto sa tak rozhodne. Iblís – Satan dostal voči veriacim ľuďom len takú moc, akú sú mu ochotní sami povoliť, resp. akú mu svojim vlastným konaním sprístupnia. Len takú mieru moci voči ním mu Boh dovolil a to Satan aj musí rešpektovat'.

ISLAM – Boh človeka dočasne umiestnil do terajšieho života, aby človek dozrel a pochopil, že to, čo preňho Boh vybral je vždy lepšie, než čokoľvek, čo by človek sám pre seba zvolil

Vzťah Satana a človeka s jeho potomstvom nie je vzťah vládcu a ovládaného. Je to vzťah vzájomnosti. Koľko človek Satanovi umožní, toľko si Satan dovolí. Satan je pritom viazaný pravidlami dané Bohom, ktoré okrem iného určujú, že Satan nemá moc nad tými, ktorí sú veriaci a Bohu (v podobe, akou sám Seba opísal v Koráne) oddaní.

Vzťah Boha a Satana nie je vzťah ekvivalentný a rovný. Je to vzťah Stvoriteľa a stvoreného, vzťah pána a poddaného. Satan rešpektuje Božiu moc a božie príkazy a je si vedomí, že ak niečo koná, tak len v medziach toho, čo mu Boh dovolil a dovolí.

ISLAM – Postavenie Satana a človeku pred Bohom je postavenie poddaných pred Stvoriteľom; je to postavenie tých, ktorí dostávajú obmedzenú moc pred tým, kto všetku moc má, prideluje ju a určuje jej rozsah a hranice

Život terajší predstavuje pre každého človeka príležitosť zistiť, aký je. Je schopný a ochotný sa Bohu oddať alebo nie. Je schopný a ochotný dobrovoľne žiť v súlade so zásadami a pravidlami, ktoré Boh určil alebo nie. Každý človek zisťuje vo svojom terajšom živote, aký je. Či by sa v raji k zakázanému stromu priblížil alebo nie. Zisťuje, či sú jeho dôvera a oddanosť Bohu natoľko silné, že by dokázal v raji žiť bez toho, aby v ňom krivdu a nespravodlivosť šíril. To je základná a podstatná otázka nášho bytia v terajšom živote a odpoveď na ňu je to, čo určí, kam bude každý z nás smerovať potom, ako opustí terajší život a presunie sa do ďalšieho života.

ISLAM – Terajší život je odpoveďou na jednu z najzákladnejších otázok nášho bytia

Duchovný život, stredom ktorého je viera v Boha, má určité vopred dané princípy, zásady a pravidlá. Viera v Boha u veriaceho človeka vyžaduje následne aj vieru v niektoré ďalšie princípy. Je to viera v to, že anjeli existujú a že Boh v minulosti poveril niektorých z nich prinášaním posolstva od Neho poslom vybraným z radov ľudí. Viera v to, že od Boha boli zoslané prostredníctvom vybraných ľudí – poslov posolstvá, ktoré mali ľuďom ukázať, kto je ich stvoriteľ; ide tu o vieru v Knihu od Boha zoslanú. Ďalej je to viera v to, že v minulosti boli z radov ľudí vybraní niektorí ľudia, ktorým boli tieto posolstvá zvestované a ktorí sa stali poslami Bohom určenými ostatným ľuďom. Záverečným poslom bol posol Muhammad a posledným posolstvom posolstvo islamu v Koráne zoslané. Ďalší princíp predstavuje viera v to, že po čase strávenom v tomto živote príde súdny deň a deň zúčtovania, keď sa každý dozvie, ako sa v terajšom živote správal. Či je spôsobilý žiť s ostatnými v raji alebo bude pokračovať do pekla, kde budú

umiestnení tí, ktorí sa nesnažili a ani sa nechceli vyhýbať krivde a nespravodlivosti v živote pozemskom. V raji budú umiestnení ľudia, ktorí cítia a premýšľajú rovnako a v pekle budú umiestnení ľudia, ktorí cítia a premýšľajú rovnako.

ISLAM – viera v Boha, v anjelov, v knihy Bohom zoslané, v poslov Bohom vybraných a v súdny deň, že nastane – viera v základné články viery

Duchovný život má aj svoje princípy a nástroje, ktoré majú človeka viesť vždy k lepšiemu životu. Prekonávať podstatné ľudské negatívne vlastnosti patrí k tomu. Modlenie je základným nástrojom, ktorý približuje človeka k Bohu, k svojmu stvoriteľovi. Udržiava v mysli človeka, že Boh nad ním neustále bdie, pomáha mu, ochraňuje ho a vie všetko čo človek koná, čo nekoná, na čo myslí a nad čím uvažuje. Modlenie, ktoré je ustanovené povinne päťkrát denne (aj keď s krátkou dĺžkou) umocňuje v človeku všetko, čo bolo uvedené. Popri povinnej modlitbe môže človek vykonávať dobrovoľnú modlitbu, ktorej čas a dĺžku si sám určuje podľa svojich možností. Okrem hlavného duchovného pôsobenia modlitby, predstavuje samotný spôsob, akým sa modlitba vykonáva, t. j. fyzické pohyby a úkony, nevyhnutný fyzický pohyb, ktorý telo potrebuje, aby si udržiavalo svoju minimálnu pružnosť a zdravie.

Prekonávať samého seba je v poradí druhý dôležitý nástroj duchovného života. Láska k majetku, k materiálnemu svetu a pôžitkom s tým spojených je u človeka veľká a nie je ľahké ju prekonávať. Táto láska k majetkom a k pôžitkom s tým spojeným, osobitne u bohatších ľudí, často prerastá v určitý druh závislosti na majetku a strachu o to, aby oň neprišli. Prerastá na honbu za niečím nepodstatným. Majetky sú len prostriedok slúžiaci na prechod človeka cez tento terajší život.

Majú zabezpečiť lepší život čo najväčšiemu počtu ľudí. To, že Boh niekomu dal bystrejší rozum a obdaril ho možnosťou majetky ľahšie získavať, naň kladie v dôsledku väčšiu morálnu záťaž a zodpovednosť než na človeka, ktorý veľa toho nevlastní. Prekonávať závislosť na majetkoch a matérii, pomáhajúce ostatným ľuďom, to je podstata inštitútu Zakat. Bohatý človek je síce povinný odvádzať minimum zo svojho majetku, ale je už na ňom samotnom, akým dielom zo svojho majetku bude dobrovoľne pomáhať ostatným a na aké účely táto pomoc pôjde. Videli sme, že už u Adama, strach zo zmenšenia alebo zániku toho, čo mu bolo dané a túžba po tom mať väčší význam, mať niečo viac, bol ten dôvod, ktorý viedol Adama a jeho družku k porušeniu Božieho príkazu v Raji. Snaha o prekonávanie prílišnej viazanosti a túžby k majetkom je okrem iného prejavom snahy o prekonávanie prvotnej príčiny, ktorá viedla k tomu, že si ľudia musia najprv prejsť skúškou v tomto živote, aby mohli potom pokračovať do toho nasledujúceho života.

Pôst je v poradí tretím nástrojom, ktorý je spojený s duchovným životom. Je to ďalší spôsob prekonávania samého seba a dôkazom toho, že človek je ochotný sa zrieknuť tých základných potrieb po určený čas z dôvodu, že mu to Boh určil. Pôst, ale pritom pomáha nielen získať duchovnú rovnováhu, ale aj pomáha telu si oddýchnuť, zosilnieť a lepšie odolávať rôznym životným situáciám. Povinný pôst je jeden mesiac v roku. Počas neho sa zintenzívňuje duchovný život a zároveň sa telo očisťuje od toho, čo sa v ňom hromadí po celý rok. Človek sa tak stáva duševne aj telesne odolnejší.

Púť do Mekky do Posvätej mešity. Je to povinnosť uložená jedenkrát za život pre toho muslima, ktorý to zvláda zdravotne aj finančne. Je to cesta k prvej stavbe, ktorá bola určená na uctievanie Boha jedného jediného. Je to aj určité zhromaždenie muslimov z celého sveta, z rôznych krajín, kultúr, farby pleti a spoločenského postavenia, kde sa

spoznávajú a vedľa seba bez rozdielu vykonávajú tie isté rituály v tom istom druhu oblečenia. Púť je miesto a čas, kde sa vytrácajú všetky rozdiely medzi ľuďmi. Je to ale aj malou ukážkou toho, ako to bude v súdny deň vyzerat', keď sa vytratia všetky rozdiely medzi ľuďmi a každý príde len so skutkami, ktoré si so sebou zo svojho terajšieho života pozemského priniesol.

ISLAM – Modlenie, Zakat, pôst a púť predstavujú základné náboženské úkony

Okrem už uvedenej zásady spravodlivosti, kážu Korán a islam aj ďalšie zásady, ktoré sú spojené s duchovnou čistotou človeka a ktoré majú aj ďalekosiahle pôsobenie na jeho svetský život. Uvedieme tie najdôležitejšie z nich z nášho pohľadu.

ISLAM – Zásady obsiahnuté v Koráne sú základom duchovného aj svetského života

Bohobojnosť. Bohobojnosť je prejav úcty a vďaky Bohu. Vedie človeka k tomu, aby sa vyhýbal všetkému, čo by nemal robiť a konať všetko, čo Boh uložil, že sa má konať. Bohobojnosť je jedna zo záruk toho, že veriaci človek bude postupovať podľa zásad Bohom určených. Je aj jedným z predpokladov toho, že človek po terajšom živote bude pokračovať do lepšieho života.

ISLAM – Byť Bohobojný

Vďačnosť Bohu. Vďačnosť Bohu za všetko, čo človeku dal sa prejavuje hlavne v tom, že človek nasleduje to, čo Boh

v Koráne uložil. Snaží sa žiť v súlade s tým a uchováva si v srdci v každom momente vďaka Bohu za všetko, čo mu bolo dané, za to o čom vie, ale aj za to, o čom nevie.

ISLAM – Vďačnosť Bohu

Usilovať sa o cestu, ktorú Boh určil. To znamená, že človek sa má usilovať o to, čo mu Boh uložil vždy a všade. Je to predovšetkým snaha dodržiavať všetky zásady, ktoré Boh človeku v Koráne určil. Usilovať sa o cestu, ktorú Boh určil sa v Koráne nazýva žihád. Za túto svoju usilovnosť potom človek získava odmenu v podobe zapísaných dobrých skutkov.

ISLAM – Usilovať sa o cestu, ktorú Boh určil

Chrániť samého seba a všetko, čo Boh uložil, aby sa chránilo. Jedna zo základných zásad, ktoré sa v Koráne objavujú na mnohých miestach a sú obsiahnuté v mnohých ďalších zásadách je povinnosť človeka chrániť samého seba v najširšom slova zmysle. To znamená chrániť svoj život, zdravie, náboženské vyznanie a pod. K tomu patrí aj povinnosť chrániť všetko to, čo Boh uložil, že sa má chrániť. Sem patrí všetko, čo v rámci zásad určených Bohom v Koráne, človek potrebuje na to, aby žil normálny a plnohodnotný život v terajšom živote. Táto zásada je v priamej súvislosti s predchádzajúcou zásadou – usilovať sa o cestu, ktorú Boh určil.

ISLAM - Chrániť samého seba a všetko, čo Boh uložil, že sa má chrániť

Neprekračovať hranice Bohom určené. Táto základná zásada je zásada, ktorá zastrešuje viaceré ďalšie základné zásady. Znamená, že človek má dodržiavať všetko to, čo mu Boh uložil a vyhýbať sa tomu, čo zakázal. Každé správanie má hranicu prípustnosti, ktorá ak sa prekročí poruší sa zásada striedmosti a nastupujú negatívne následky jej porušenia. Napríklad ak sa manželia rozvedú, rozvod možno odvolať len dvakrát. To je hranica prípustnosti odvolania rozvodu a zotrvania manželstva. Ak sa manželia rozvedú aj tretíkrát, manželstvo je rozvedené automaticky bez možnosti zrušenia rozvodu. Ak by sa táto hranica neurčila, manželstvo a manželské spolunažívanie by bolo v neustálej neistote. Ďalší príklad. Ak by niekto niekoho úmyselné zabil, bude sa vrah zodpovedať za svoje konanie. Maximálny možný trest za vraždu je trest smrti, ktorý sa uplatní len voči páchatelovi (za predpokladu, že neexistujú poľahčujúce okolnosti). Hranica Bohom daná je v tomto prípade zákaz mučenia alebo neľudského správania. Trest smrti v prípade vraždy bol stanovený, aby ochránil spoločnosť pred nespravodlivosťou a krvnou pomstou. Druhá hranica Bohom daná v prípade vraždy je, že za vraždu zodpovedá ten, kto ju spáchal. To znamená, nemožno za ňu uplatňovať akékoľvek hromadné tresty voči rodine vraha alebo jeho rodu a pod. Tretia hranica v prípade vraždy spočíva v tom, že ak najbližšia rodina zavraždeného nepovolí vykonanie trestu smrti voči vrahovi, tento trest sa v danej veci už raz a navždy nesmie vykonať. Tieto hranice sú dané, aby fungovali vždy a všade. To znamená, že nech by išlo o tú najjednoduchšiu spoločnosť, takto uplatnené hranice zabránia hromadným pomstám a nespravodlivosti, ktorá by ako následok určitého konania mohla nastať.

ISLAM - Neprekračovať hranice Bohom určené

Všetko, čo v tomto živote robíme sa odrazí na našom ďalšom živote v ktorom budeme pokračovať po smrti. Terajší život je akýmsi zrkadlom, ktoré nastavuje každý sám sebe. Aký je, ako myslí a v akého človeka sa vyvíja. Odpovede na tieto otázky sú sčasti aj odpoveďami na to, kde bude smerovať život každého z nás potom, ako opustí tento terajší život.

ISLAM – Terajší život určuje, kam bude každý z nás pokračovať

Zásada individuálnej zodpovednosti. Táto zásada určuje, že za všetko, čo človek vykoná alebo nevykoná (a pritom vykonať mal) zodpovedá sám, a len on. To znamená, že akákoľvek kolektívna vina za činy jedného človeka je vylúčená. To platí v terajšom živote, ale aj v súdny deň. Každý sa bude zodpovedať za to, čo vykonal alebo mal vykonať, ale nevykonal.

ISLAM - Zásada individuálnej zodpovednosti

Vyhýbať sa hriechom. Vyhýbať sa hriechom, tým zjavným aj skrytým, je ďalšou dôležitou zásadou islamu. To, čo predstavuje hriech je pritom označené priamo v Koráne. Pri tejto zásade je potrebné zdôrazniť, že Boh stvoril v človeku city a receptory bolesti, aby ho chránili pred možnými škodami, ktoré by ho mohli ohroziť. To isté Boh stvoril a určil spoločnosti. Určil spoločnosti indikátory a ukazovatele, ktoré jej ukazujú, že určité spoločenské správanie je zlé a môže spoločnosti uškodiť. Tieto indikátory a ukazovatele sú príkazy a zákazy a z nich plynúce hriechy určené v Koráne. Keď ich jednotlivec a spoločnosť nebudú dodržiavať, dostavia sa negatívne následky ich porušovania.

ISLAM – Vyhýbat' sa hriechom

Sloboda viery a náboženského vyznania. Ide o ďalšiu podstatnú zásadu zakotvenú v Koráne. Táto zásada je priamo spojená napr. so zásadou zodpovednosti človeka za svoje skutky a myslenie. Zodpovednosť totiž vyžaduje možnosť výberu. Preto nesmie byť nikto nútený zmeniť svoje náboženstvo; ak by prijal islamské náboženstvo, mal by tak urobiť len z presvedčenia. Korán vychádza z toho, že ak má človek dostatok informácií o islamskom náboženstve a možnosť slobodného výberu, potom by ho mal jeho prirodzený inštinkt viesť k viere v Boha. Preto Korán nazýva tých, ktorým sa jeho posolstvo dostalo a oni ho nenasledujú ľuďmi odmietajúcimi vieru. Nie sú to totiž ľudia neveriaci, ale sú to ľudia, ktorí vedome odmietajú to, čo je v Koráne zoslané. Korán túto skutočnosť (že ide o vedomé odmietanie viery) zdôrazňuje aj preto, že sloboda viery je jedna zo základných odrazov slobody vôle.

ISLAM - Sloboda viery a náboženského vyznania

Vážiť si ľudský život a nezabíjať človeka alebo čokoľvek živého bezdôvodne alebo nespravodlivo. Život človeka v terajšom živote treba vnímať nielen ako skúšku pre daného človeka, ale aj ako dar Bohom daný človeku. Preto je podstatné, aby človek s týmto životom naložil najlepšie, ako sa len dá. Jedným zo spôsobov mrhania týmto životom je jeho ukončenie bez vážneho dôvodu, bez tzv. dôvodu Bohom daného na takéto ukončenie. Medzi ojedinelé prípady, keď Boh v Koráne povolil ukončiť život človeka je, ak takýto človek niekoho úmyselne zabil (a v prípade vojny ak bol nepriateľ v

boji zabitý a nebolo možné ho inak eliminovať). Iné ospravedlňujúce dôvody na odňatie života nie sú dané. Pod túto zásadu patrí neprípustnosť mučenia akéhokoľvek druhu alebo fyzického ubližovania a násilného správania. Ak niekde existujú výnimky, sú určené konkrétne a obmedzené len na výnimočné situácie s prísne určenými pravidlami.

ISLAM - Vážiť si ľudský život a nezabíjať človeka alebo živú dušu nespravodlivo alebo bezdôvodne

Spravovanie vecí verených na základe vzájomného poradenstva. Táto zásada upravuje spôsob spravovania verejných záležitostí. Neurčuje formu vlády alebo štátu, ale zakotvuje neprípustnosť absolutistickej formy vlády. Verejné záležitosti a ich spravovanie majú byť otázkou poradenstva a vzájomnej výmeny názorov medzi ľuďmi, aby sa mohol k nim každý vyjadriť.

ISLAM - Spravovanie vecí verených na základe vzájomného poradenstva

Všetka potrava je dovolená, okrem tej, ktorú Boh v Koráne výslovne zakázal. Človeku je povolené konzumovať všetko, čo Boh v Koráne nezakázal. Korán zakazuje len to, čo človeku škodí a tých zakázaných druhov potravy je len zopár. Je to napr. bravčové mäso, konzumácia krvi, zdochlín, alkoholu. Tu ale platí všeobecná zásada, ktorá hovorí, že všetko, čo dokázateľne škodí človeku, by človek nemal konzumovať.

ISLAM - Všetka potrava je dovolená okrem tej, ktorú Boh v Koráne zakázal

Intímny vzťah muža a ženy len v rámci manželstva. Manželstvo je právna forma spolužitia muža a ženy, ktorá reguluje práva oboch manželov a práva detí, ktoré by z tohto spolužitia vzišli. Ide o tak dôležité spoločenské správania, ktoré musí mať vopred stanovené jasné pravidlá. Manželia majú žiť spoločne a vzájomne sa rešpektovať a prejavovať si úctu, náklonnosť a porozumenie. Vyživovacia povinnosť zaťažuje manžela ako protihodnotu za manželkinu starostlivosť o manžela, domácnosť a deti. Rozvod sa povoľuje až ako posledná možnosť, keď už manželstvo nefunguje. Uzatvorenie manželstva a jeho rozvod sú jednoduché a nekomplikované, hlavne preto, aby sa ľudia nezdráhali svoj spoločný vzťah a spoločný život v rámci neho regulovať.

ISLAM - Intímny vzťah muža a ženy len v rámci manželstva

Určenie podielu na dedičstve - dedičské právo. Určenie a zachovanie dedičského práva medzi príbuznými je ďalšou zásadou ustanovenou Koránom. Korán stanovil dedičské právo muža a ženy, blízkych a vzdialenejších príbuzných. Toto právo je dané na základe vopred určených povinných podielov.

ISLAM – Určenie podielu na dedičstve - dedičské právo

Pravdovravnosť. Pravdovravnosť si vyžaduje od človeka, aby vyvíjal snahu hovoriť pravdu vždy. Často ide o ťažkú úlohu, ale je to jedna zo zásad, ktoré islamské náboženstvo od muslima požaduje. Hovoriť pravdu má predovšetkým svoj celospoločenský význam. Vzťahy medzi

Ľuďmi sa stávajú jasné a lepšie, čo sa nakoniec pozitívne odrazí aj na samotnom živote človeka, ktorý je zvyknutý hovoriť pravdu. Ak niekto túto zásadu neustále porušuje, ľudia ho budú mať za klamára, aj keď by v určitom momente pravdu hovoril. To je aj význam výroku proroka Muhammada, ktorý povedal, že človek bude dovtedy klamať, až kým sa nezapíše u Boha ako klamár. V prenesenom význame to platí aj v celospoločenskom meradle medzi ľuďmi, pretože, keď si ľudia zvyknú na to, že niekto klame, už mu nebudú veriť aj keby v určitej záležitosti hovoril pravdu.

ISLAM – Pravdovravnosť

Striedmosť. Zásada striedmosti požaduje od muslima, aby sa držal stredy vo všetkom. To platí o všetkých oblastiach jeho života. Vo vzťahu k duchovnému životu to znamená nezanedbávať ho, ale ani sa mu nevenovať na úkor iných dôležitých vecí. Vo vzťahu k majetku striedmosť znamená nebyť skúpi, ale ani márnokratný. Vo vzťahu k jedlu dať telu to, čo potrebuje, ale nie viac ako potrebuje. Vo vzťahu k chorobám, striedmosť požaduje neodmietat' liečenie choroby, keď je to potrebné, ale na strane druhej už liečbu neaplikovat' vtedy, keď to potrebné nie je, a pod. Striedmosť sa vyžaduje v každej oblasti nášho života.

ISLAM - Striedmosť

Nezrádzať. Táto zásada požaduje od človeka, aby zachoval to, čo má zachovat' alebo to na čo sa zaviazal. Pod túto zásadu možno pridružit' mnohé záležitosti a správania. Napríklad človek môže zradit' sám seba tým, že odmieta vieru

v Boha v ktorého veriť má. V tejto zásade je obsiahnutá aj zásada dodržiavania sľubov a toho na čo sa človek zaviazal.

ISLAM - Nezrádzať

Neohovárať ostatných a nezapájať sa ani do rozhovorov, ktoré by niekoho ohovárali, hanili alebo ponižovali. Jediná výnimka, ktorá bola v tomto smere pripustená, a to veľmi obmedzene, je situácia, ak bolo niekomu ublížené alebo ukrivdené a on o tom prehovoril medzi ľuďmi.

ISLAM - Neohovárať

Nepovyšovať sa a nebyť namyslený. Skromnosť a nepovyšovať sa nad ostatnými je ďalšia zo zásad, ktoré islam presadzuje. Ľudia boli stvorení rovní a všetci sú si na tej istej úrovni. Ak Boh niekomu dal viac možností (majetok, poznanie, spoločenské postavenie a pod.) má to využiť na pomoc ostatným a nie na to, aby prejavoval nadradenosť alebo povýšenie nad ostatnými. Dobrodenie, ktoré je Bohom najvyšším niekomu dané je dar za ktorý treba Bohu ďakovať, najmä takým spôsobom, že sa ním pomáha ostatným. To je aj určitý prejav vďaka Bohu za to, čo danému človeku dal. Božiu priazeň si človek získa jedine bohabojnosťou.

ISLAM – Nepovyšovať sa a nebyť namyslený

Odpúšťať a prepáčiť ostatným ich konania. Ak človeka postihne od niekoho iného niečo negatívne alebo zlé, má sa snažiť mu to odpustiť v rámci svojich možnosti a nepredpokladať hneď zlý úmysel u toho druhého. Odpúšťať je

ťažká záležitosť pre každého človeka. Preto Boh spojil odpúšťanie s tým, že Boh odpúšťa prehrešky tomu, kto iným odpúšťa to, čím sa oni previnili voči nemu. Božie odpustenie je pritom jedným z hlavných cieľov každého veriaceho človeka.

ISLAM – Odpúšťanie a prepáčenie iným

Trpezlivosť. Trpezlivosť patrí tiež k vlastnostiam ku ktorým Boh ľudí nabáda. Je to v prvom rade určitý prejav prijímania osudu, ktorý Boh určil. Je to aj prejav pokory a výdrže človeka. Trpezlivosť je ale aj účinná vlastnosť na prekonávanie životných ťažkostí a nepriaznivých situácii spôsobom, ktorý človeka posilní.

ISLAM - Trpezlivosť

Hovoriť dobré slová. Ak človek vedie rozhovor s iným alebo s viacerými ľuďmi, mal by sa snažiť o to, aby vždy hovoril len niečo dobré a pozitívne. Je to všeobecná zásada, ktorá v sebe okrem iného zahŕňa aj zásadu neohovárať ostatných, nehaníť ich, slovne neubližovať a pod. Je to ďalší nástroj na povznesenie sa človeka nad zlom a na zlepšovanie spoločenského život a vzťahov medzi ľuďmi.

ISLAM – Hovoriť dobré slová

Vyhýbať sa pokrytectvu. Pokrytectvo je jedna z negatívnych vlastností pred ktorými islam varuje. Pokrytectvo spočíva v tom, že niekto navonok prejavuje niečo iné, než čo si v skutočnosti myslí alebo v čo verí. Je to snaha človeka zakryť svoje zlé úmysly alebo myšlienky. Pokrytectvo predstavuje

negatívnu vlastnosť, čo znamená, že je vždy spojené so skrývaným zlým úmyslom alebo zlou myšlienkou.

ISLAM – Vyhýbat' sa pokrytectvu

Dodržiavať sľuby, prísahy a záväzky. Jedným z prvých sľubov a záväzkov na dodržiavanie ktorých má človek dbať sú tie, ktorými sa človek Bohu zaviazal. V nadväznosti na to, má človek potom dodržiavať tie sľuby a záväzky, ktorými sa človek zaviazal voči sebe samému a voči iným ľuďom. Ak človek niečo sľúbi, má to dodržať, pokiaľ mu v tom nebráni vážna okolnosť.

ISLAM - Dodržiavať sľuby, prísahy a záväzky

Čestnosť a vracať zverenú veci. Čestnosť vo význame, ktorý sa tu myslí znamená správať sa ku všetkému, čo bolo človeku zverené alebo ňo uložené s rešpektom a starostlivosťou, ako by sa človek staral o vlastné záležitosti, ba ešte s väčšou starostlivosťou. Ak je niekomu zverená úschova určitej veci, má ju starostlivo uschovať. Ak je niekomu zverená určitá záležitosť, jej zaobstaranie, spravovanie a pod. má to vykonať najlepšie, ako vie.

ISLAM – Čestnosť a vracať zverenú veci

Nešíriť skazu na zemi. Ďalšia podstatná základná zásada, ktorá veriaceму človeku ukladá neubližovať samému sebe, ostatným a okoliu v ktorom žije. Pod šírením skazy na zemi sa myslí vo všeobecnosti všetko, čo môže ublížiť. Sem napríklad patrí viacero trestných činov, ktoré sa prejavujú

hlavne vo forme organizovaného zločinu. Sem patrí bezdôvodné zabíjanie a ubližovanie ľuďom, zvieratám, životnému prostrediu a pod. Je to všeobecná zásada pod ktorú možno v určitom čase a mieste zaradiť všetko, čo môže spôsobiť zlo a skazu.

ISLAM – Nešíriť skazu na zemi

Odvracat' dobrým skutkom ten zlý. Táto zásada znázorňuje to, že ak by niekto človeku ublížil alebo sa k nemu zle správal, má sa ten, kto bol tým dotknutý snažiť o dobré správanie voči tomu, kto mu ublížil, neoplatiť zlo zlom, ale zlo oplatiť dobrom. Ako pri všetkých zásadách, Boh od človeka nevyžaduje to, čo by človek nedokázal, ale v rámci možností a výdrže každého človeka sa o také niečo snažiť. Oplatiť zlé správanie dobrým je jeden z prostriedkov, ako naprávať krivdy a nevraživosť v spoločnosti a ako naprávať vzťahy medzi ľuďmi.

ISLAM – Odvracat' dobrým skutkom ten zlý

Nabádat' na chvályhodné veci a odrádzať od odsúdeniahodných vecí. Ide o ďalšiu všeobecnú zásadu, ktorá obsahuje nasmerovanie človeka k tom, aby nielen robil dobré a prospešné veci, ale aj aby poukazoval na chyby a negatívne veci s cieľom ich napraviť alebo odstrániť ich škodlivé následky. S touto zásadou sú priamo spojené ďalšie zásady ako je zásada spravodlivosti, neohovárania a pod.

ISLAM- - Nabádat' na chvályhodné veci a odrádzať od odsúdeniahodných vecí

Poctivo si zarábať na živobytie a vyhýbať sa nepoctivým zárobkom a ribá. Vyhýbať sa nepoctivým zárobkom znamená vyhýbať sa všetkému, čo by k ním viedlo. Ide predovšetkým o krádež, podvádzanie najmä v mierach a váhach, získavanie neoprávneného prospechu na úkor iných a pod. Ribá predstavuje (zjednodušene opísané) zarábanie peňazí peniazmi. To znamená, že peniaze sa považujú za platidlo a nie za nositeľov hodnôt, ktoré produkujú ďalšie peniaze (ďalšie hodnoty). Pojmom ribá sa v tomto zmysle chápe požíciavanie peňazí za úroky, úžera a pod.

ISLAM – Poctivo si zarábať a vyhýbať sa nepoctivým zárobkom a ribá

Nepodplácať. Nepodplácať, hlavne vo verejných záležitostiach, je samostatná zásada popri ostatných zásadách. Je samostatne vyčlenená najmä pre jej deštruktívny dopad na spoločnosť a jednotlivcov.

ISLAM - Nepodplácať

Finančne pomáhať ostatným v rámci svojich možností. Je to všeobecná zásada pod ktorú je zahrnuté pomáhanie aj osobitne určeným kategóriám ľudí. Táto zásada určuje, že pokiaľ je v možnosti človeka pomáhať ostatným, bez ohľadu na aspekty ich pohlavia, náboženstva, národnosti a pod. mal by človek pomáhať. Je to aj všeobecná zásada odkazujúca ľuďom, že si majú navzájom pomáhať. Takáto pomoc je limitovaná možnosťami človeka, ktorý pomáha. Pod možnosťou sa nemusí chápať len finančné obmedzenie, ale aj iné faktory, ktoré

pomáhajúci človek považuje za podstatné na poskytnutie pomoci, napr. fyzická záťaž, psychická záťaž, a pod.

ISLAM - Finančne pomáhať ostatným v rámci svojich možností

Dobre sa správať k rodičom. Dobre sa správať k rodičom je zásada, ktorá požaduje od človeka prejavovať úctu a rešpekt k rodičom. Pomáhať im, podporovať ich a snažiť sa o to, aby boli spokojní. Vyčlenenie tejto individuálnej zásady vychádza hlavne z toho, že rodičia sa o človeka starali, vychovávali ho a je aj súčasťou ich existencie v súčasnom živote. Samozrejme aj táto zásada je viazaná na všeobecnú zásadu, ktorú sme uviedli, že Boh požaduje od človeka len to, čo človek zvládne, čo je v jeho možnostiach. Všeobecná zásada je daná, ale jej konkrétne uvedenie do života môže byť rozdielne od jedného človeka k druhému.

ISLAM - Dobre sa správať k rodičom

Dobre sa správať k príbuzným, susedom, sirotám, biednym, chudobným a pocestným. Ide o ďalšiu zásadu uvedenú v Koráne. To, že boli tieto kategórie ľudí vyčlenené neznamená, že sa k ostatným kategóriám ľudí nemáme správať dobre, ale znamená to, že ide o kategórie, ktoré sú s človekom výraznejšie späté alebo že ide o kategórie, ktoré sú najviac zraniteľné a potrebujú našu pomoc. Príbuzní sem boli zaradení hlavne preto, že človeka k nim spájajú pokrvné vzťahy, čiže vzťahy založené na pevnejšom základe než len im pomôcť v núdzovej situácii v ktorej sa ocitli. Susedia sú ľudia, ktorí majú k človeku bližší vzťah z dôvodu, že bývajú blízko neho a často ich s človekom aj spájajú bližšie priateľské vzťahy. Siroty sú

kategória mladých ľudí, ktorí stratili rodiča - jednu z dôležitých opôr o ktoré by sa mohli v mladosti oprieť, kým nedospejú a budú sa vedieť o seba postarať. Pocestní sú ľudia, ktorí sa dostali do tiesne ďaleko od svojho domova a obvyklého prostredia, ktoré poznajú, preto je potrebné im pomôcť v rámci možnosti. Aj tu sa uplatňuje všeobecná zásada, že Boh požaduje od človeka len to, čo človek zvládne, to, čo je v jeho možnostiach. Spôsob, akým môže človek pomáhať je daný situáciou, ktorá nastala. Pomoc môže byť vo forme finančnej pomoci, rady, usmernenia a pod. Niekedy postačuje aj morálna podpora, aby sa človek dostal zo zlej situácie do ktorej sa dostal.

ISLAM - Dobre sa správať k príbuzným, susedom, sirotám, biednym, chudobným a pocestným

Tolerancia a znášanlivosť voči ostatným ľuďom. Ide o ďalšiu zásadu vo vzťahu k spolunažívaniu s ostatnými ľuďmi. Ak niekto zásadným spôsobom nebrojí proti islamu a muslimom a neublíži im, vzťahy muslima s ním by sa mali riadiť touto zásadou. Aj táto zásada funguje v spojení s ostatnými zásadami obsiahnutými v Koráne. Je v priamom spojení so zásadou odpúšťania, slobody náboženského vyznania, neprekračovania hraníc Bohom určených a pod.

ISLAM - Tolerancia a znášanlivosť voči ostatným ľuďom

Prípustnosť dôverných vzťahov muslima aj s nemuslimami, pokiaľ sa ho nesnažia odvrátiť od islamu alebo nebojujú voči nemu kvôli jeho náboženstvu. V neposlednom rade môžeme spomenúť aj túto zásadu, ktorá nezakazuje

muslimovi rozvíjať aj bližšie a dôvernejšie vzťahy s nemuslimom, pokiaľ sa ho tento nesnaží odvrátiť od islamu alebo nebojuje proti muslimom kvôli ich náboženstvu.

ISLAM - Dôverné vzťahy aj s nemuslimami

Islam nezakazuje človeku si užiť tento terajší život. Pôžitky terajšieho života sú súčasťou skúšky a prípravy človeka na ďalší život. Islam nezakazuje človeku si užívať pôžitky a dobroty terajšieho života. Všetko sa ale musí diať podľa zásad striedmosti a umiernenosti opierajúce sa o zásadu spravodlivosti.

ISLAM - Islam nezakazuje človeku si užiť tento terajší život

Základné zásady, ktoré sú obsiahnuté v Koráne predstavujú to, čo spája duchovný život s každodenným životom. Ony určuje hranice toho, čo je striedme a umiernené a čo už túto hranicu prekračuje. Ony určujú hranice správania sa človeka v tomto terajšom živote a poučujú človeka o následkoch jeho terajších správanií na jeho ďalší život.

ISLAM – základné zásady v Koráne spájajú duchovný život s každodenným životom

Podstata islamského náboženstva spočíva na tom uznať a dodržiavať nasledujúce:

- Všetko, čo existuje stvoril Boh

- Boh je jeden jediný, ktorému sa nič nepodobá a ktorému sa nič nevyrovná. Boha spoznáme podľa vlastností, ktorými opísal sám Seba v Koráne
- Základom viery je viera v Boha jedného jediného, ktorý nemá spoločníkov ani potomkov
- Popri viere v Boha od nás Boh požaduje veriť v ďalšie štyri články viery. Veriť v Anjelov Bohom stvorených, veriť v Knihy Bohom zoslané, veriť v poslov, ktorých k ľuďom poslal s posolstvami od Neho zoslané. Veriť v to, že sa postupne dostaneme k poslednému dňu v tomto terajšom živote po ktorom nastane deň zmŕtvychvstania, keď budú ľudia znova poskladaní, navrátení do života a bude im predložené to, čo v tomto terajšom živote vykonali a ako si počínali
- Dodržiavať základné náboženské úkony určené islamským náboženstvom, a to modlenie, zakat, pôst a púť do Mekky
- Usilovať sa žiť v súlade so základnými zásadami, ktoré Boh v Koráne ľuďom určil.

Zdôrazňujeme pritom znova, že všetky základné zásady by mali fungovať a pôsobiť spoločne tak, aby sa naplnil ich zámer a zmysel v čo najlepšom rozsahu. Je preto napríklad potrebné pri posudzovaní toho, či sa má poskytnúť niekomu finančná pomoc, posúdiť nielen jeho snahu o zárobok, ale sa majú zapojiť aj zásady spravodlivosti, milosti, striedmosti a pod.

Základnou črtou islamu je, že je silné, jasné a nekomplikované náboženstvo. Človeka vedie priamo k Stvoriteľovi do bezprostredného vzťahu do ktorého nemá právo nikto vstupovať. Je to predovšetkým vzťah človeka k

jeho stvoriteľovi, a v nadväznosti na tento vzťah aj spôsob, akým človek žije vo svojom terajšom živote a vo svojom okolí a v prostredí, ktoré ho obklopuje.

Islam je náboženstvo, ktoré dodáva človeku jasný smer a jasný zmysel svojho života. Život, ktorý si človek odžije, dokáže v ňom svoju schopnosť sa Bohu dobrovoľne oddať a žiť životom, ktorý je v súlade s okolitým svetom. Schopnosť žiť v súlade s okolitým svetom nielen v terajšom živote, ale hlavne v ďalšom živote do ktorého postupne prichádzame, ako nám roky v tomto živote ubiehajú.

Ďalšie publikácie o islamskom náboženstve vrátane prekladu Koránu do slovenského jazyka si môžete prečítať alebo bezplatne stiahnuť na web stránke JUDr. Abdulwahaba Al-Sbenatyho

www.koran.sk